

la Roda

DEFENSEM PALESTINA

Mentre s'escriuen aquestes línies els mitjans de comunicació ens recorden que fa quatre mesos que el govern israelià, liderat per Benjamin Netanyahu i integrat per partits supremacistes sionistes, intensifiquen els atacs i la neteja ètnica contra el poble palestí. Tres mesos més perpetrant crims de guerra, genocidi i crims de lesa humanitat amb la col·laboració dels EUA i la passivitat de la Unió europea.

Les xifres ja ens parlen de més 23.000 persones assassinades en mans de l'exèrcit i els colons israelians, persones que no ho són pel ministre de defensa Yoav Galant quan afirma que *"Estem lluitant contra animals i actuem en conseqüència."*

Des del 7 d'octubre de 2023 i a banda d'aquests 23.000 morts, les xifres parlen de 52.600 ferits i més de 60.000 persones desplaçades. En paraules del propi Netanyahu, totes elles mereixen el càstig (*"Nosaltres som el poble de la llum i ells el de les tenebres"*).

Davant d'aquestes declaracions que tracten de deshumanitzar la població palestina per poder justificar els seus crims, només Sudàfrica ha portat l'Estat d'Israel davant la justícia internacional amb una denúncia al Tribunal de l'Haia el passat mes de desembre.

A l'Estat espanyol, tal i com a la resta d'Europa i seguint les directrius dels EUA, el suport a Israel ha estat incondicional i les polítiques cada vegada més inclinades cap a la dreta. Per la seva banda, l'extrema dreta dels

països europeus tampoc no ha posat entrebancs al partit majoritari israelià, el LIKUD, en el seu objectiu de destrucció del poble palestí.

A casa nostra, la CUP es l'única formació que ha denunciat el genocidi: des de sectors de PODEM i SUMAR demanen un alto al foc i ERC intenta fer equilibris denunciant la violència d'ambdues parts, parlant com el PSC de convivència en pau, mostrant la solidaritat amb totes les víctimes i les seves famílies. En definitiva, discursos que denoten una fictícia equidistància i els col·loca del costat del botxí.

A nivell local, VdC-CUP seguim mostrant el nostre suport al poble palestí oposant-nos rotundament a l'ocupació i colonització de les seves terres.

En aquest context hem engegat l'acció popular com a resposta solidària davant el genocidi, manifestant-nos als carrers d'arreu del país i de la nostra vila i fent d'altaveu d'una resistència silenciada.

El passat 1 de desembre va tenir lloc una xerrada sota el títol "Aturem el genocidi a Palestina" amb la participació d'Arnau Carné, membre d'Itaca, i Salf Abu Kishik, membre de la Comunitat Palestina de Catalunya i coordinador de la Xarxa Europea de Sindicats per la Justícia a Palestina. A nivell institucional, VdC-CUP vam presentar una moció al ple de l'Ajuntament de solidaritat amb el poble de Palestina i de denúncia del genocidi israelià que va ser aprovat pel consistori, amb els vots a favor de VdC-CUP i PSC, l'abstenció d'ERC i JxC i el vot en contra de C's.

FEINA FETA...

- Després de la insistència, per part del nostre grup, de la necessitat que les famílies de les persones usuàries de la residència poguessin participar de la gestió de la Fundació Consorts Guasch, el patronat va aprovar la constitució d'un Consell de Participació de Centre, el qual estarà format per representants de les famílies, de les treballadores, de la direcció del Centre i de l'Administració. Esperem que ben aviat s'informi a tots els agents implicats i s'iniciï el procés per elegir les persones representants de cada sector.

- Presentació d'una moció per la creació d'un Pla de convivència i d'intervenció comunitària a Capellades.

- Pressió per tal de garantir les beques per a activitats extraescolars.

On són els ajuts per activitats extraescolars esportives per a aquest curs?

EXIGIM RECTIFICACIÓ JA!

COM AFRONTEM LA SEGURETAT?

La seguretat és una paraula en disputa. El que ens fa sentir segures o insegures a cadascuna parteix d'una visió subjectiva, relacionada amb les nostres vivències i creences, percepcions del risc i posició dins la societat on vivim. És a dir, no és el mateix per unes persones que per altres, amb diferències que passen per qüestions com l'edat, les capacitats físiques, el gènere, l'origen, la situació administrativa, la situació econòmica i la classe social.

I, tanmateix, des de les institucions, mitjans de comunicació i bona part dels partits polítics, hi ha una tendència clara a promoure una visió única de la seguretat, amb un debat superficial, esbiaixat i circumscrit a només una part de la població que fa equivalències interessades entre seguretat i convivència i entre inseguretat i immigració o ocupació i pobresa, i que ofereix una sola resposta: l'expansió de funcions i efectius policials i de control i la vigilància en l'espai públic.

Però l'aposta policial i per la videovigilància és un placebo securitari, només orientada a calmar momentàniament els ànims – moltes vegades per no perdre suport electoral- i a intentar disminuir de forma destrallera la percepció d'inseguretat.

Arreu del planeta, des de contextos més propers fins a experiències a l'Amèrica llatina, ha quedat demostrat que aquest tipus de respostes tenen una efectivitat que es dissol ràpidament en el temps. També que la intervenció i empoderament comunitari, la mediació i les polítiques socials són extremadament més efectives i útils a curt, mitjà i llarg termini contra les violències socials i per la convivència.

En els últims anys, el nostre país està patint els efectes de les diferents crisis que s'han anat succeint des del 2008, que han deteriorat significativament les condicions de vida de la gent. S'han precaritzat els llocs de treball, hem viscut un retrocés de l'Estat del Benestar i una pèrdua lenta però progressiva de drets socials, a més de viure en un context en què el capital cada cop s'acumula en menys mans generant més desigualtat social.

Paral·lelament a aquest procés de desamortització, principalment de les classes populars, hem viscut un augment de discursos perillosament demagògics. Discursos que fixen la diferència com una amenaça i que tenen com a objectiu trencar la convivència pacífica entre veïns. Un discurs de la por que té com a objectiu rendibilitzar la falta de resposta de les institucions envers la situació d'empobriment progressiu dels últims anys.

Vivim un allau de missatges sobre ocupació, por i delinqüència. Hi ha delictes, hi ha por, però alguns partits amplifiquen xifres, alguns mitjans de comunicació magnifiquen i tergiversen fets. Tenim la sensació de viure en perill constant, independentment de les dades: quins delictes creixen, quins baixen, a qui afecten més habitualment, on es produeixen, etc.?

Capellades és una vila segura, però com a tot municipi, existeixen conflictes. Aquests cal que siguin analitzats de forma seriosa, reposada i amb perspectiva, per tal d'evitar caure en alarmismes innecessaris, interessats i especialment per no sobredimensionar fenòmens i fets millorables, però no nous ni desproporcionats.

Cal que des de les institucions es treballi des de la reflexió política, objectiva i responsable, basada en les dades, per actuar des d'una perspectiva de construcció comunitària de la seguretat i de la convivència que busquin l'eliminació de totes les violències que ens afecten i que ens fan sentir vulnerables: les estructurals, les comunitàries, les institucionals i les interpersonals; incloses les violències racistes i masclistes. Ben lluny de respostes que només perpetuen i escalen els conflictes, com ara aquelles que busquen el càstig i l'enfrontament entre veïnes i veïns, tan del gust de l'extrema dreta i, malauradament, adoptades també per altres sectors. I cal fer-ho sense obviar que també existeixen situacions de delinqüència i vulneració de drets que cal abordar i denunciar.

La societat és avui altament diversa, complexa, fragmentada i en continu moviment i les problemàtiques i reptes socials també. En aquest marc, l'Ajuntament, com a administració més pròxima a la ciutadania, ha de repensar com les aborda i adequar les respostes.

Una de les prioritats del consistori municipal hauria de ser, doncs, la de millorar la cohesió social a la vila i donar respostes adaptades a les necessitats específiques que té la població. I sobretot, cal que l'Ajuntament treballi des d'una perspectiva de la prevenció. Per fer-ho, proposem incorporar l'enfocament de la intervenció comunitària en el conjunt de les polítiques públiques municipals i en els serveis prestats, que s'allunyi de polítiques de la seguretat ciutadana punitivistes i basades en el control social.

És per tot això que el passat mes de desembre vam presentar una moció a l'Ajuntament, que va ser aprovada per unanimitat, en què vam proposar la realització d'un **Pla Municipal de Convivència i Intervenció Comunitària** que generi, a mig-llarg termini, un model d'intervenció social, **compartit pel conjunt dels serveis de l'organització municipal**, orientat a reforçar la capacitat de transformació i millora social de la comunitat.

FEINA FETA...

- Accions de suport al poble palestí, des dels carrers, amb una manifestació, l'organització d'una xerrada i el passí d'un documental; i des de l'Ajuntament, presentant una moció de suport que va ser aprovada.

- Aprovació dels Pressupostos Municipals 2024 amb l'acord d'algunes inversions que s'aniran revisant durant l'any. A banda de l'acord per continuar amb inversions pactades abans de la nostra sortida del govern (com, per exemple, la peatonalització/urbanització dels carrers del centre, millores en la xarxa d'aigua, o la instal·lació de plaques fotovoltaïques en instal·lacions municipals), hem posat sobre la taula tres punts més: estudiar l'ordenació de l'esplanada, millorar la il·luminació d'alguns parcs infantils, com per exemple l'Hort de la Vila, i adequar l'alberg municipal, posant-lo al dia de la normativa vigent.
- Participem activament en el Procés Garbí, el debat estratègic i organitzatiu per donar un nou impuls a la eina de la CUP. El passat 20 de gener vam acollir a Capellades un dels debats nacionals.

ORGANITZEM-NOS PER LA TRANSFORMACIÓ ENERGÈTICA I SOCIAL

Comunitats Energètiques: Un pols col·lectiu al canvi climàtic i a l'oligopoli de les grans elèctriques, que fan de l'energia un gran negoci privat.

L'evidència que el canvi climàtic, l'esgotament dels recursos i la contaminació extrema són una important amenaça per al planeta, ens fa plantejar la transició energètica (el pas de consumir energies fòssils, molt contaminants, a consumir energies 100% renovables) com un dels reptes més importants que hem d'afrontar.

Aquest procés, aquesta transició, no la podem deixar en mans de les grans empreses elèctriques perquè ja sabem com funcionen: marquen uns preus exorbitants a canvi d'obtenir grans beneficis i malmeten el nostre paisatge natural. Bon exemple d'això el tenim en els traçats proposats per a la línia d'alta tensió, la MAT, que s'apropia del paisatge de poblacions petites per instal·lar macroprojectes de generació d'energia, fent un traçat amb torres gegants d'alta tensió per transportar aquesta energia fins al lloc on s'utilitza. Així s'asseguren el control i la propietat dels sistemes de producció energètica i el gran negoci que suposen. És això el que volem al nostre territori? És aquest el paisatge que volem deixar a les generacions futures? Rotundament, no.

Ens cal un nou model energètic de generació renovable més democràtic i participatiu, proper al territori i que el respecti, on la ciutadania i les persones consumidores s'han de situar en el centre. I posar les persones al centre vol dir que totes hem de ser-hi. El cost de les instal·lacions d'autoconsum individuals és més baix que anys enrere però, tot i que s'afavoreix la instal·lació de sistemes d'aprofitament de l'energia provinent del sol, del vent o del subsòl amb bonificacions i subvencions, segueix patint un biaix social i queda fora de l'abast de moltes butxaques.

Cada vegada van apareixent noves iniciatives alternatives que volen trencar amb l'oligopoli de les grans elèctriques, aprofitant les directrius europees que marquen la possibilitat que cada persona i/o col·lectiu generi la seva pròpia energia. Així, amb la voluntat d'aconseguir un sistema energètic sostenible, descentralitzat, transparent i al servei del bé comú, neixen, des de la ciutadania, les administracions locals i les petites i mitjanes empreses del territori, les anomenades Comunitats Energètiques,

agrupacions de diferents actors amb l'objectiu d'aconseguir un model energètic 100% renovable i sostenible des de la transformació social democràtica.

Aquestes comunitats promouen la descentralització del sistema energètic, prioritzen els propòsits de millora social i mediambiental als guanys econòmics, impulsen la participació ciutadana horitzontal, democràtica i transparent, augmenten la independència energètica respecte de les grans multinacionals i tenen en compte l'impacte a escala territorial.

És per això que des de Vila de Capellades-CUP ens proposem impulsar i recolzar comunitats energètiques locals, en forma d'associacions i cooperatives, amb despeses compartides i assumibles per a tothom, on no tingui cabuda la pobresa energètica. I aquestes comunitats seran les que faran front a les necessitats energètiques tant de l'administració pública, com de la ciutadania, els comerços i les indústries.

Si vols formar part d'una comunitat energètica a Capellades, entra a www.somcomunitats.coop, busca el municipi i apunta't!

